Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2024*

Henkilöstö – Sopimussuhteinen toimihenkilö – Vuosittaisten matkakulujen korvaamatta jättäminen huollettavina olevien lasten osalta – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohta – Kumoamiskanne – Asianomaiselle vastainen toimi – Hallinnon kannan lopullisesti vahvistava päätös – Tutkittavaksi ottaminen – Hyvän hallinnon periaate – Huolenpitovelvollisuus

Asiassa T-448/22,

PW, edustajinaan asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier,

kantajana,

vastaan

Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), asiamiehinään A. Ireland, S. Falek ja R. Coesme,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. da Silva Passos sekä tuomarit S. Gervasoni ja T. Pynnä (esittelevä tuomari),

kirjaaja: V. Di Bucci,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn ja erityisesti:

– unionin yleisen tuomioistuimen asianosaisille esittämät kirjalliset kysymykset ja asianosaisten näihin kysymyksiin antamat vastaukset, jotka jätettiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.3.2024,

– unionin yleisen tuomioistuimen EUH:lle esittämän kirjallisen kysymyksen ja EUH:n vastauksen, joka jätettiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.4.2024, sekä kantajan tämän vastauksen osalta esittämät huomautukset, jotka jätettiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.5.2024,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon, etteivät asianosaiset ole esittäneet istunnon järjestämistä koskevaa pyyntöä kolmen viikon kuluessa siitä, kun ilmoitus asian käsittelyn kirjallisen vaiheen päättämisestä on annettu tiedoksi, ja päätettyään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan nojalla ratkaista kanteen ilman asian käsittelyn suullista vaihetta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantaja PW vaatii SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumoamaan 30.7.2021 annetun implisiittisen päätöksen, jolla hylätään hänen vaatimuksensa, joka koskee vuosittaisten matkakulujen korvaamista koko vuodelta 2020 hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta.

Asian tausta

2 Kantaja siirtyi 16.2.2020 Washington DC:ssä (Yhdysvallat) sijaitsevaan Euroopan unionin edustustoon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) sopimussuhteisena toimihenkilönä Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä (jäljempänä muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot) 3 a artiklan mukaisesti. Kantajan puoliso oli Euroopan parlamentin palveluksessa Brysselissä (Belgia).

3 Euroopan komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto (PMO) ilmoitti 9.3.2020 päivätyllä muistiollaan kantajalle hänen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteen VII mukaisista oikeuksistaan ja etuuksistaan. Tässä muistiossa täsmennettiin perhelisien osalta, että nämä lisät maksettiin kantajan puolisolle, ja vuosittaisten matkakulujen osalta, että EUH käsitteli nämä kulut. Tämän muistion alaviitteessä nro 6 lisättiin, että ”kun on kyse lapsista, joiden molemmat vanhemmat työskentelevät toimielimissä, [nämä vanhemmat] voivat pyytää vuosittaisten matkakulujen korvaamista lasten[sa] osalta toisen vanhemman lähtöpaikkakunnan perusteella, jos tämä on kannattavampaa” ja että ”tässä tapauksessa vanhempien on tarpeen tehdä yhteinen hakemus”.

4 Kantaja otti 23.6.2020 yhteyttä EUH:hon pyytääkseen vuosittaisten matkakulujen korvaamista omalta osaltaan ja huollettavinaan olevien lastensa osalta. EUH vastasi hänelle samana päivänä, että korvaus vuosittaisista matkakuluista oli kirjattu hänen elokuun 2020 palkkaansa ja lähetti hänelle kuvakaappauksen siitä, mitä tähän korvaukseen sisältyi. Tämän vastauksen jälkeen kantaja pyysi, että tähän lisättäisiin korvaus hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta, mihin EUH vastasi yhä 23.6.2020, ettei vuosittaisten matkakulujen korjaaminen ollut mahdollista, koska kantajan lapsia ei ollut kirjattu hänen huollettavikseen Sysper-järjestelmässä. Korvauksen suorittamiseksi EUH neuvoi kantajaa ottamaan yhteyttä PMO:hon ja pyytämään sitä tarkistamaan hänen kotitaloutensa koostumuksen sekä huollettavinaan olevat henkilöt.

5 Kantaja pyysi 26.6.2020 PMO:ta korjaamaan sen, ettei hänen lapsiaan ollut kirjattu hänen huollettavikseen Sysper-järjestelmässä. Hän lisäsi, että siihen asti kaikki korvaukset, vuosittaiset matkakulut Brysselistä Madridiin (Espanja) ja takaisin mukaan luettuina, oli maksettu hänen puolisolleen mutta että helmikuusta 2020 lähtien ne oli suoritettava hänelle matkasta Washingtonista Madridiin ja takaisin. PMO totesi samana päivänä, että 9.3.2020 päivätyssä muistiossa vahvistettiin, että perhelisät maksettiin kantajan puolisolle, ja antoi kantajalle toimintaohjeet siitä, miten vuosittaiset matkakulut parin huollettavina olevien lasten osalta suoritettaisiin hänelle.

6 Kantaja pyysi 26.6.2020 myös, että vuosittaisten matkakulujen maksu parin huollettavina olevien lasten osalta siirrettäisiin hänen tililleen, ja hänen puolisonsa yhtyi PMO:n ohjeiden mukaisesti tähän vaatimukseen 29.6.2020.

7 PMO vahvisti 29.6.2020 päivätyssä sähköpostiviestissään kantajalle siirtäneensä vuosittaisten matkakulujen maksun parin huollettavina olevien lasten osalta hänen tililleen 1.1.2021 lähtien. Se totesi, että vuosittaisten matkakulujen korvaus suoritettiin kunakin vuonna kesäkuun palkanmaksun yhteydessä ja että näin ollen sitä koskevat vaatimukset oli esitettävä 2.5. mennessä eivätkä ne voineet olla taannehtivia. Koska kantajan vaatimus oli esitetty 2.5.2020 jälkeen, siirto saattoi tulla voimaan vasta 1.1.2021 alkaen. PMO totesi näin ollen, että vuosittaiset matkakulut parin lasten osalta oli suoritettu kantajan puolisolle vuodelta 2020.

8 PMO vahvisti kantansa 9.7.2020 päivätyssä sähköpostiviestissä ja mainitsi, että 9.3.2020 päivätyssä muistiossa selitettiin selvästi, ettei korvausta suoritettu automaattisesti vanhemmalle, jonka osalta etäisyys oli edullisempi, vaan hakemuksesta. Koska kantajan puoliso oli korkeammassa asemassa, perhelisät ja siten vuosittaiset matkakulut suoritettiin hänelle. Yhteinen hakemus, joka koski vuosittaisten matkakulujen suorittamista parin huollettavina olevien lasten osalta kantajalle, olisi näin ollen pitänyt tehdä 2.5.2020 mennessä.

9 Sekä 29.6.2020 että 9.7.2020 päivätyssä sähköpostiviestissä oli seuraava maininta, jonka mukaan ”[kyseinen] viesti on lähetetty tiedoksi eikä sitä ole pidettävä päätöksenä – – josta voidaan tehdä valitus henkilöstösääntöjen 90 artiklan nojalla”.

10 Kantaja riitautti PMO:n kannan 27.7.2020 ja huomautti erityisesti, ettei sen soveltamaa määräaikaa mainittu 9.3.2020 päivätyssä muistiossa eikä muissakaan ohjeissa, jotka hän oli saanut aloittaessaan tehtävänsä.

11 Kantajan puolisolle suoritettiin heinäkuun 2020 palkan yhteydessä vuosittaiset matkakulut parin huollettavina olevien lasten osalta siten, että ne oli laskettu Brysselin ja Madridin välisen etäisyyden perusteella.

12 PMO toisti 30.7.2020 kantansa, sellaisena kuin se on selitettynä 29.6. ja 9.7.2020 päivätyissä sähköpostiviesteissä, ja lisäsi, että parlamentti oli jo maksanut vuosittaiset matkakulut parin lasten osalta kantajan puolisolle.

13 PMO ilmoitti kantajalle 19.11.2020 päivätyssä muistiossa, että parin esitettämän yhteisen hakemuksen johdosta perhelisät heidän huollettavinaan olevien neljän lapsen osalta oli siirretty kantajan tilille 1.11.2020 alkaen, kun taas kotitalouslisä suoritettiin edelleen hänen puolisolleen.

14 Kantaja ilmoitti 7.12.2020 päivätyssä sähköpostiviestissään EUH:lle, että hän oli saanut huollettavinaan olevat lapsensa rekisteröityä Sysper-järjestelmään ja vaati vuosittaisten matkakulujen korvauksen korjaamista vuoden 2020 osalta. Hän toisti tämän vaatimuksen 14.1. ja 18.1.2021.

15 EUH ilmoitti kantajalle 18.1.2021 päivätyssä sähköpostiviestissä, että Sysper-järjestelmään tehtyjen oikaisujen vuoksi hänen helmikuun palkkansa yhteydessä suoritettaisiin ”2/12:n” korvaus hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta.

16 Kantaja ilmoitti EUH:lle 11.2.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään, ettei hän ollut saanut matkakulujen korvausta helmikuun palkkansa yhteydessä, toimitti sille palkkakuittinsa ja tiedusteli siltä, koska vuosittaisten matkakulujen korvaus tultaisiin suorittamaan.

17 EUH vahvisti 12.2.2021, että korvaus oli kirjattu oikein Sysper-järjestelmään ja pyysi PMO:ta tarkistamaan, miksei sitä ollut suoritettu. PMO totesi samana päivänä, että vaikka oikeudet oli kirjattu oikein Sysper-järjestelmään, oli liian myöhäistä suorittaa korvaus helmikuun palkan yhteydessä ja että korvaus tultaisiin suorittamaan maaliskuun palkan yhteydessä.

18 Kantaja ilmoitti EUH:lle ja PMO:lle 15.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään, ettei korvausta ollut suoritettu hänen maaliskuun palkkansa yhteydessä, ja pyysi suorittamaan sen mahdollisimman pian. PMO vahvisti samana päivänä, että korvaus tultaisiin suorittamaan huhtikuussa, ja lähetti kopion viestistään EUH:lle.

19 Kantaja pyysi 23.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään EUH:ta ja PMO:ta tarkistamaan, että kaikki oli kunnossa, jotta tämä korvaus suoritettaisiin asianmukaisesti hänen huhtikuun palkkansa yhteydessä.

20 PMO ilmoitti 29.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään kantajalle, että häntä koskevan asiakirja-aineiston yksityiskohtaisesta analyysistä ilmeni, että hän oli jo saanut korvauksen vuosittaisista matkakuluista elokuun 2020 (9 882,10 euroa), joulukuun 2020 (1 273,32 euroa) ja helmikuun 2021 (3 506,26 euroa) palkkansa yhteydessä, ja lähetti kantajalle taulukon tätä koskevista merkityksellisistä tiedoista.

21 Kantaja kiisti PMO:n 29.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään ilmoittaman kokonaismäärän PMO:lle 30.3.2021 lähettämässään sähköpostiviestissä, josta hän lähetti kopion EUH:lle. Kantaja muistutti toimista, jotka hän oli toteuttanut lastensa kirjaamiseksi huollettavikseen Sysper-järjestelmään, ja totesi katsovansa, että hänellä oli oikeus saada kokonaisuudessaan korvaus vuosittaisista matkakuluista huollettavinaan olevien lastensa osalta vuodelta 2020. Hän pyysi hallintoa tarkastelemaan uudelleen kantaansa ja suorittamaan kyseiset määrät kokonaisuudessaan. Kantaja toisti tämän vaatimuksen 7.6.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään.

22 EUH ei vastannut näihin sähköpostiviesteihin.

23 Kantaja teki 28.10.2021 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla valituksen ”30.7.2021 tehdystä implisiittisestä päätöksestä, jossa kieltäydyttiin korjaamasta vuosittaisten matkakulujen korvaamista koskevaa laskelmaa – – vuoden 2020 osalta”, ja vetosi henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7 ja 8 artiklan rikkomiseen sekä hyvän hallinnon periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden loukkaamiseen.

24 Hänen valituksensa jätettiin tutkimatta 14.4.2022 tehdyllä päätöksellä, koska EUH katsoi, että kantajalle vastainen toimi oli 18.1.2021 päivätty sähköpostiviesti.

Asianosaisten vaatimukset

25 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa 30.7.2021 tehdyn implisiittisen päätöksen

– kumoaa tarvittavilta osin valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen

– velvoittaa EUH:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 EUH vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– joka tapauksessa hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

27 EUH on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan kanne on jätettävä tutkimatta, koska valitusta ei ole tehty henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta kantajalle vastaisesta toimesta. EUH:n mukaan ei voida katsoa, että implisiittinen päätös tehtiin 30.7.2021. EUH väittää ensinnäkin, että kantajalle vastaisena toimena on pidettävä sen sähköpostiviestiä, joka on päivätty 18.1.2021, jolloin se ilmaisi lopullisen kantansa, joka koski vuosittaisten matkakulujen korvaamista parin huollettavina olevien lasten osalta vuodelta 2020. EUH väittää toiseksi, että PMO:n 29.3.2021 päivätty sähköpostiviesti on luonteeltaan vahvistava eikä sen voida katsoa sisältävän uusia ja olennaisia seikkoja, joiden perusteella kantajan 30.3.2021 päivättyä sähköpostiviestiä voitaisiin pitää henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna uudelleen tutkimista koskevana pyyntönä.

28 Joka tapauksessa EUH toteaa, ettei kolmen kuukauden määräaikaa, joka koskee henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen tekemistä kantajalle vastaisesta toimesta, ole noudatettu. Koska kantajalle vastainen toimi on 18.1.2021 päivätty sähköpostiviesti, kolmen kuukauden määräaika nimittäin päättyi paljon ennen 28.10.2021 eli valituksen jättämispäivää.

29 Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaan ”jokainen näissä henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö voi tehdä häntä koskevasta toimenpiteestä valituksen nimittävälle viranomaiselle, jos kyseinen viranomainen on tehnyt päätöksen tai jos se on jättänyt henkilöstösäännöissä edellytetyn toimenpiteen tekemättä” ja ”valitus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa”.

30 Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan mukaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käsiteltävä kanne on jätettävä tutkimatta, jos valitusta ei ole esitetty kolmen kuukauden määräajassa.

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianomaiselle vastaisia toimia ovat ainoastaan sellaiset toimivaltaisen viranomaisen toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat suoraan ja välittömästi vaikuttaa asianomaisen etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, ja joilla vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta (tuomio 10.1.2006, komissio v. Alvarez Moreno, C-373/04 P, EU:C:2006:11, 42 kohta; tuomio 20.5.2010, komissio v. Violetti ym., T-261/09 P, EU:T:2010:215, 46 kohta ja tuomio 8.10.2014, Bermejo Garde v. ETSK, T-530/12 P, EU:T:2014:860, 45 kohta).

32 Käsiteltävässä asiassa 18.1.2021 päivätty sähköpostiviesti on peräisin EUH:n ”oikeuksia, velvollisuuksia ja terveydenhuoltoon liittyviä asioita” käsittelevästä yksiköstä, joka on toimivaltainen henkilöstöresursseja koskevissa kysymyksissä. Kyseisen viestin on allekirjoittanut tämän yksikön avustaja. Siinä selitettiin kantajalle, ettei hän ole saanut aikaisemmin vastausta joulukuussa esittämästään vaatimuksesta huolimatta, koska oikeuksien siirron osalta täytyi odottaa EUH:n ja parlamentin hyväksyntää. Siinä todettiin, ettei oikaisuja voitu tehdä joulukuussa, koska kantajan lapset olivat yhä kirjattuina hänen puolisonsa tilille. Sähköpostiviestin laatija ilmoitti tässä viestissä kantajalle seuraavaa:

”Mielestäni nyt kaikki näyttäisi kuitenkin olevan kunnossa Sysper-järjestelmässä, ja näin ollen suoritan lastenne osalta 2/12:n korvauksen, jonka saatte helmikuun palkkanne yhteydessä.”

33 On arvioitava, vahvistetaanko tässä sähköpostiviestissä lopullisesti tämän viestin lähettäneen toimielimen kanta edellä 31 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, kun otetaan huomioon, että luonnehtiminen asianomaiselle vastaiseksi toimeksi ei riipu tämän toimen muodosta tai otsikosta, vaan määräytyy sen asiasisällön mukaan (ks. vastaavasti määräys 15.1.2009, Braun-Neumann v. parlamentti, T-306/08 P, EU:T:2009:6, 32 kohta).

34 Tältä osin on huomattava ensinnäkin, ettei EUH:n vastaus, sellaisena kuin se ilmenee 18.1.2021 päivätystä sähköpostiviestistä, ole riittävän täsmällinen, kuten kantaja toteaa. Toteamuksen, joka koskee ”2/12:n” korvausta, perusteella ei nimittäin voida sellaisenaan ymmärtää, mihin tällä murtoluvulla viitataan, kun otetaan huomioon muuttujien määrä (vuosittaiset korvaukset neljän lapsen osalta). Vaikka myöhemmin saatujen tietojen ja erityisesti PMO:n 29.3.2021 päivätyn sähköpostiviestin valossa EUH:n vastaus on selventynyt ja mahdollistanut sen, että kantaja saattoi pyytää 30.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään ”12/12:n” korvausta, tiedot, jotka EUH antoi 18.1.2021 päivätyssä sähköpostiviestissä, eivät olleet riittäviä, jotta niitä voitaisiin pitää päätöksenä, jossa vahvistetaan lopullisesti EUH:n kanta, ja jotta valitusaika voisi näin ollen alkaa kulua.

35 Toiseksi on niin, että vaikka ”2/12:aa” koskevaa vastausta pidettäisiin riittävän täsmällisenä, jotta sen perusteella voidaan ymmärtää, että korvaus suoritetaan kahdelta kahdestatoista kuukaudesta (joiden osalta vuosittaiset matkakulut korvataan) kantajan kunkin neljän lapsen osalta, tämä vastaus on kuitenkin osittainen, koska siinä ei mitenkään ilmoiteta, miten hallinto tulisi käsittelemään kymmentä muuta kuukautta.

36 Asiakirja-aineistosta nimittäin ilmenee, että 18.1.2021 päivätyllä sähköpostiviestillä vastattiin kantajan 7.12.2020 päivättyyn sähköpostiviestiin, jossa kantaja ilmoitti EUH:lle saaneensa vahvistettua lastensa kirjaamisen huollettavikseen Sysper-järjestelmässä ja vaati vuosittaisia matkakuluja koskevan korvauksen korjaamista; hän esitti tämän vaatimuksen uudestaan 14.1. ja 18.1.2021.

37 Kantajan vaatimus kuitenkin koski kaikkien vuosittaisten matkakulujen korvaamista vuodelta 2020, joten ”2/12:n” korvausta kantajan lasten osalta koskevan toteamuksen perusteella ei voida ymmärtää, että hänelle kieltäydyttiin suorittamasta loppuosaa tästä määrästä. Luettuna kantajan vaatimuksen valossa, johon 18.1.2021 päivätyllä sähköpostiviestillä vastattiin, kantaja saattoi käsittää kyseisen sähköpostiviestin perusteella, että loppuosa suoritettaisiin myöhemmin.

38 Kolmanneksi tähän toimeen liittyvä asiayhteys eli EUH:n toiminta 18.1.2021 päivätyn sähköpostiviestin jälkeen osoittaa, ettei EUH itsekään pitänyt kantaansa lopullisena.

39 Kantaja nimittäin ilmoitti 11.2.2021 EUH:lle osoittamassaan sähköpostiviestissä, ettei hän ollut saanut vuosittaisten matkakulujen korvausta huollettavinaan olevien lastensa osalta helmikuun palkkansa yhteydessä, ja toimitti sille palkkakuittinsa. Tähän palkkakuittiin sisältyi 3 506,26 euron korvaus vuosittaisista matkakuluista. Kantaja toisti vuosittaisten matkakulujen korvaamista koskevan vaatimuksensa 15.3.2021. PMO vastasi kullakin kerralla, että korvaus tultaisiin suorittamaan seuraavan kuukauden palkan yhteydessä.

40 Vasta kantajan esitettyä 25.3.2021 vaatimuksensa kolmannen kerran PMO ilmoitti kantajalle 29.3.2021 päivätyssä sähköpostiviestissään, että asiakirja-aineiston yksityiskohtaisesta analyysistä ilmeni, että hän oli jo saanut korvauksen vuosittaisista matkakuluista huollettavinaan olevien lastensa osalta elokuun 2020 (9 882,10 euroa), joulukuun 2020 (1 273,32 euroa) ja helmikuun 2021 (3 506,26 euroa) palkkansa yhteydessä, ja lähetti kantajalle taulukon tätä koskevista merkityksellisistä tiedoista.

41 Näin ollen ei voida katsoa, että 18.1.2021 päivätyssä sähköpostiviestissä olisi vahvistettu edellä 31 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaisesti EUH:n lopullinen kanta, joka koski vuosittaisten matkakulujen korvaamista kantajan huollettavina olevien lasten osalta. Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa säädetyn kolmen kuukauden määräajan ei siten voida katsoa alkavan tästä viestistä.

42 Tämän määräajan ei voida katsoa alkavan myöskään 29.3.2021 päivätystä sähköpostiviestistä. Yhtäältä tämän viestin lähettäjänä on nimittäin PMO eikä EUH, joka on kyseisessä asiassa toimivaltainen viranomainen, kuten EUH toteaa kirjelmissään ja unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa ja kuten 9.3.2020 päivätystä muistiosta ilmenee (ks. edellä 3 kohta). Toisaalta on niin, että vaikka PMO selittää tässä sähköpostiviestissä kantajalle, että hän oli ”jo saanut korvauksen matkakuluista”, se ei ottanut kantaa kantajan vaatimukseen, joka koski vuosittaisten matkakulujen korvaamista kokonaisuudessaan hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta vuodelta 2020. Kumpikaan asianosaisista ei myöskään väitä, että 29.3.2021 päivättyä sähköpostiviestiä olisi pidettävä kantajalle vastaisena toimena.

43 Tästä seuraa, että kantaja on perustellusti tehnyt 30.3.2021 hallinnolle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaisen hakemuksen, että tämä tekisi häneen liittyvän päätöksen.

44 Jos tähän pyyntöön ei ole vastattu neljän kuukauden kuluessa pyynnön esittämispäivästä, pyynnön katsotaan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaan tulleen hylätyksi hiljaisella päätöksellä, ja kantaja on perustellusti tehnyt 28.10.2021 valituksen, joka koskee sen kumoamista, noudattaen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa säädettyä kolmen kuukauden määräaikaa (ks. vastaavasti tuomio 16.10.1980, Hochstrass v. yhteisöjen tuomioistuin, 147/79, EU:C:1980:238, 3 kohta).

45 Tästä seuraa, että kanne on otettava tutkittavaksi.

Oikeusriidan kohde

46 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka kantajan vaatimukset koskevat myös tarvittaessa valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamista, käsiteltävä kanne vaikuttaa siten, että kantajalle vastainen toimi, josta valitus oli tehty – eli implisiittinen päätös, jolla hylätään kantajan vaatimus, joka koskee kaikkien määrien korvaamista, joihin hän katsoi olevansa oikeutettu vuosittaisten matkakulujen osalta – saatetaan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. vastaavasti tuomio 17.1.1989, Vainker v. parlamentti, 293/87,

EU:C:1989:8, 8 kohta ja tuomio 5.12.2000, Campogrande v. komissio, T-136/98, EU:T:2000:281, 27 kohta), paitsi jos valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen ulottuvuus poikkeaa kyseisen valituksen kohteena olleen toimen ulottuvuudesta (tuomio 21.5.2014, Mocová v. komissio, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 34 kohta).

47 Käsiteltävässä asiassa valituksen hylkäämistä koskevalla päätöksellä, jossa todetaan, että valitus on jätettävä tutkimatta, ei ole itsenäistä sisältöä suhteessa 30.7.2021 tehtyyn implisiittiseen päätökseen.

48 Tässä tilanteessa valituksen on katsottava koskevan 30.7.2021 tehdyn implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla hylätään kantajan vaatimus, joka koskee vuosittaisten matkakulujen korvaamista koko vuodelta 2020 hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta.

Asiakysymys

49 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimustensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat

– ensinnäkin henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdan rikkomista ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

– toiseksi huolenpito- ja huolellisuusvelvollisuuksien laiminlyöntiä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdan rikkomista ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

50 Kantaja väittää, että EUH:n mukaan Sysper-järjestelmään kirjatut tiedot, jotka koskivat hänen lapsiaan, olivat virheellisiä, vaikka näiden tietojen olisi pitänyt olla oikein kirjattuina hänen Sysper-profiiliinsa vuodesta 2014 lähtien. Kantaja pyysi tietojensa korjaamista Sysper-järjestelmään kahdesta kolmeen kuukautta ennen tämän korjauksen tekemistä marraskuussa 2020. Tästä seurasi, ettei kantaja voinut saada korvausta vuosittaisista matkakuluista kokonaisuudessaan vaan ainoastaan kahdelta kuukaudelta ja marraskuusta 2020 alkaen. Osittaisella korvauksella loukattiin hänen oikeuttaan saada korvaus koko kalenterivuodelta. Lisäksi EUH:n henkilöstöresurssien yksikkö oli täysin tietoinen näistä virheistä, jotka eivät olleet kantajan vastuulla ja joista ei olisi pitänyt aiheutua hänelle haittaa. Ei ole tarpeen, että kantajan lapset on kirjattu hänen huollettavinaan oleviksi henkilöiksi, jotta hän voi saada korvauksen vuosittaisista matkakuluista heidän osaltaan.

51 Kantaja lisää, ettei hän voi menettää oikeuttaan saada korvaus vuosittaisista matkakuluista huollettavinaan olevien lastensa osalta sen vuoksi, ettei hän esittänyt vaatimustaan 2.5.2020 mennessä. Muistion, joka on päivätty 9.3.2020, alaviitteestä nro 6 nimittäin ilmenee, että ”kun on kyse lapsista, joiden molemmat vanhemmat työskentelevät toimielimissä, [he voivat] pyytää vuosittaisten matkakulujen korvaamista lasten[sa] osalta toisen vanhemman lähtöpaikkakunnan perusteella”, eikä siinä aseteta määräaikaa. Saman muistion alaviitteessä nro 9 todetaan, että määräaika on ”palvelukseen tulon yhteydessä” ”yksi vuosi koeajan päättymisestä” ja ”siirron yhteydessä tai palveluksen alkaessa ilman koeaikaa” ”yksi vuosi”, mikä on virheellistä tietoa. Kantaja saattoi luottaa näihin tietoihin, jotka hänelle oli henkilökohtaisesti ilmoitettu, pikemminkin kuin yksikkönsä intranetissä oleviin tietoihin, joista hän ei edes ollut tietoinen. Hyvän hallintokäytännön varmistamiseksi EUH:n olisi pitänyt ilmoittaa 9.3.2020 päivätyssä muistiossaan määräpäivästä 2.5.

52 Kantajan mukaan EUH ei voi myöskään vedota siihen, että parlamentti korvasi matkakulut vuodelta 2020 hänen puolisolleen, koska yhden nimittävän viranomaisen toiminta ei voi määrittää toisen toimia.

53 Kantaja lisää unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että EUH:n antamista tiedoista ilmenee, että sillä on toimivalta määritellä unionin ulkopuolella työskentelevän henkilökuntansa vuosittaisten matkakulujen korvausten ehdot. Muodollista päätöstä, jossa EUH olisi hyväksynyt PMO:n tälle korvaukselle asettamat ehdot, ei ole tehty.

54 EUH kiistää kantajan väitteet ja vastaa, ettei kantaja noudattanut vuosittaisten matkakulujen korvauksensaajan vaihtamiselle kuluvan vuoden osalta asetettua määräpäivää 2.5. ja että vuosittaiset matkakulut oli jo korvattu hänen puolisolleen. Lisäksi sitä, että matkakulut oli korvattu kantajalle kahdelta kuukaudelta, oli pidettävä kantajan hyväksi tapahtuneena hallinnollisena virheenä. Ei nimittäin ole mahdollista, että toimihenkilölle suoritetaan vuosittaiset matkakulut ainoastaan kahdelta kuukaudelta.

55 Aluksi on todettava, että vaikka kantajan ensimmäisen kanneperusteen otsikossa huomautetaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 7 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, hän ei esitä tällaista rikkomista koskevia väitteitä.

56 On muistettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”virkamiehellä, joka on oikeutettu ulkomaankorvaukseen tai maastamuuttokorvaukseen, on oikeus saada kalenterivuosittain 2 kohdassa säädetyin rajoituksin omalta osaltaan, ja jos hänellä on oikeus kotitalouslisään, puolisonsa ja [tässä liitteessä olevassa] 2 artiklassa tarkoitettujen huollettavanaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista asemapaikasta – – lähtöpaikkakunnalle”. Samassa liitteessä olevan 8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että ”jos molemmat puolisot ovat Euroopan unionin virkamiehiä, kummallakin on oikeus saada omalta osaltaan ja huollettavanaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista edellä olevien säännösten mukaisesti”, että ”kukin huollettavana oleva henkilö oikeuttaa ainoastaan yhteen korvaukseen” ja että ”huollettavana olevien lasten osalta tämä korvaus määritetään puolisoiden hakemuksesta jommankumman puolison lähtöpaikkakunnan perusteella”.

57 Oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdalla pyritään mahdollistamaan se, että virkamies ja hänen huollettavinaan olevat henkilöt voivat käydä vähintään kerran vuodessa virkamiehen lähtöpaikkakunnalla säilyttääkseen sinne perhesiteet sekä sosiaaliset ja kulttuuriset siteet (ks. tuomio 16.2.2005, Reggimenti v. parlamentti, T-354/03, EU:T:2005:54, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 30.4.2019, Ardalic ym. v. neuvosto, T-523/16 ja T-542/16, ei julkaistu, EU:T:2019:272, 104 kohta). Lainsäätäjä on kuitenkin päättänyt harkintavaltansa puitteissa, että unionin henkilöstölle korvataan heidän vuosilomastaan aiheutuvat vuosittaiset matkakulut, vaikka mikään unionin oikeuden ylempi oikeussääntö tai kansainvälinen säännöstö ei velvoittaisi antamaan tällaista oikeutta virkamiehille ja heidän perheenjäsenilleen. Sillä on näin ollen sitäkin suuremmalla syyllä laaja harkintavalta tällaista korvausta koskevien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämisessä (ks. tuomio 30.4.2019, Ardalic ym. v. neuvosto, T-523/16 ja T-542/16, ei julkaistu, EU:T:2019:272, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

58 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 2 kohdan mukaan matkakulujen korvaus on kiinteämääräinen ja suoritetaan virkamiehen tai toimihenkilön asemapaikan ja hänen lähtöpaikkakuntansa välisen maantieteellisen etäisyyden mukaan laskettavan kilometrikorvauksen perusteella.

59 Komissio teki 16.12.2013 henkilöstösääntökomiteaa ja henkilöstökomiteaa kuultuaan päätöksen henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan täytäntöönpanoa koskevista yleisistä säännöksistä (jäljempänä yleiset täytäntöönpanosäännökset), joita sovelletaan EUH:hon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 3.2.2014 antaman päätöksen nojalla, joka koskee korkean edustajan henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevista yleisistä säännöksistä 22.11.2011 tekemän päätöksen liitteen I muuttamista.

60 Yleisten täytäntöönpanosäännösten 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että toimihenkilö, joka tulee palvelukseen kalenterivuoden aikana ja joka on palveluksessa tämän vuoden aikana vähintään yhdeksän kuukauden ajan, saa kokonaisuudessaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 8 artiklassa tarkoitetun vuosittaisten matkakulujen korvauksen, joka on kiinteämääräinen. Vain siinä tapauksessa, että virkamies tai toimihenkilö on palveluksessa tämän vuoden aikana vähemmän kuin yhdeksän kuukauden ajan, hänellä on oikeus ainoastaan osaan tästä korvauksesta, joka lasketaan kahdestoistaosina suhteessa palveluskuukausien määrään.

61 Yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklassa säädetään, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 8 artiklassa tarkoitetut korvaukset suoritetaan kunakin vuonna viimeistään heinäkuussa kunkin toimihenkilön tai virkamiehen perhetilanteen perusteella.

62 PMO:n ja EUH:n välisen 5.1.2011 tehdyn palvelutasosopimuksen mukaan PMO hoitaa EUH:n henkilöstön palkkojen maksun. EUH on lisäksi delegoinut PMO:lle vuosittaisten matkakulujen korvausten hallinnoinnin EUH:n unionissa työskentelevän henkilöstön osalta. PMO määritteli tämän sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan nojalla ehdot, joiden mukaisesti vuosittaisten matkakulujen korvaus myönnetään uudelle korvauksensaajalle unionissa työskentelevän henkilöstön osalta ja joihin sisältyy määräpäivä 2.5. Kantajan esittämällä intranetsivulla nimittäin täsmennetään, että matkakulujen korvaus suoritetaan vanhemmalle, joka on korvauksensaajana, kun molemmat vanhemmat työskentelevät unionin toimielimissä, ja että vuosittaisten matkakulujen korvaus suoritetaan toisen vanhemman lähtöpaikkakunnan perusteella molempien vanhempien allekirjoittaman muodollisen hakemuksen johdosta. Samalla intranetsivulla täsmennetään myös, ettei tämä hakemus voi olla taannehtiva, että korvaus suoritetaan kesäkuun palkan yhteydessä ja että tämän vuoksi 2.5. jälkeen esitettyjä hakemuksia ei käsitellä kuluvan vuoden osalta.

63 EUH, joka on toimivaltainen viranomainen unionin ulkopuolella työskentelevän henkilöstön vuosittaisten matkakulujen hallinnoinnin osalta, täsmensi unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa päättäneensä noudattaa PMO:n sääntöä tasavertaisen kohtelun varmistamiseksi ja erilaisten yksilöllisten oikeuksien kirjaamisen sujuvan ja johdonmukaisen käsittelyn mahdollistamiseksi. Säännössä, joka esitetään intranetsivulla ja johon sisältyy määräpäivä 2.5., ei näin ollen tehdä eroa unionissa ja sen ulkopuolella työskentelevän henkilöstön välillä.

64 Tämä sääntö on henkilöstön saatavilla intranetin välityksellä. Se kuvastaa EUH:n implisiittistä päätöstä yhdenmukaistaa kahteen henkilöstön ryhmään eli unionissa ja sen ulkopuolella työskentelevään henkilöstöön sovellettavat säännöstöt. Sitä on näin ollen pidettävä sisäisenä

ohjeena, jolla pyritään varmistamaan kyseisten virkamiesten samanlainen kohtelu, kun on kyse vuosittaisten matkakulujen korvaamisesta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielimen päätös, joka annetaan tiedoksi koko henkilöstölle ja jossa täsmennetään sen harkintavallan käytön yhteydessä sovellettava menettely, on nimittäin sisäinen ohje, jota on pidettävä hallintoelimen itse itselleen asettamana käytännesääntönä, josta se ei voi poiketa täsmentämättä siihen johtaneita syitä, sillä muutoin se loukkaisi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta (ks. analogisesti tuomio 9.7.2003, Efthymiou v. komissio, T-22/01, EU:T:2003:197, 54 kohta ja tuomio 14.12.2022, SU v. EIOPA, T-296/21, EU:T:2022:808, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

65 Tästä seuraa, että vuosittaisten matkakulujen korvausten hoitamiseksi huollettavina olevien lasten osalta yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklassa säädetyssä määräajassa PMO on voinut pätevästi asettaa määräpäiväksi kunkin vuoden toukokuun 2. päivän henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen tekemiselle, jossa määritetään, kumman vanhemman lähtöpaikkakunta otetaan huomioon korvauksen perusteena. Tällaisen määräpäivän asettaminen on nimittäin järkevää ja tarpeen lukuisten asioiden käsittelyn varmistamiseksi hallinnossa ja vuosittaisten matkakulujen korvaamiseksi yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetyssä määräajassa.

66 Kun otetaan lisäksi huomioon korvauksen kiinteä määrä ja yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä säädetty määräaika korvauksen suorittamiselle, PMO ei ylittänyt harkintavaltaansa todetessaan, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus voinut olla taannehtiva. Tämän määräajan noudattaminen ei nimittäin ole edellytyksenä vuosittaisten matkakulujen korvaukselle, johon on henkilöstösääntöjen mukainen oikeus ja joka suoritetaan toiselle vanhemmista, vaan sillä pyritään ainoastaan mahdollistamaan se, että hallinto saa ajoissa maantieteellisiä etäisyyksiä koskevat tiedot, joiden perusteella korvauksen määrä lasketaan.

67 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että vuosittaiset matkakulut suoritettiin kantajan puolisolle Brysselin ja Madridin välisen etäisyyden perusteella. Kantajalla, joka tuli EUH:n palvelukseen 16.2.2020, oli riittävästi aikaa tehdä puolisonsa kanssa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus 2.5.2020 mennessä.

68 Kantaja ei voi myöskään pätevästi väittää, ettei hän ollut tietoinen siitä, että jotta vuosittaiset matkakulut voitiin laskea hänen huollettavinaan olevien lastensa osalta hänen asemapaikkansa perusteella, hänen oli tehtävä puolisonsa kanssa tätä koskeva yhteinen hakemus. Yhtäältä tästä hakemuksesta säädetään henkilöstösäännöissä ja oikeuskäytännöstä seuraa, että virkamiesten ja toimihenkilöiden oletetaan tuntevan henkilöstösäännöt (ks. vastaavasti tuomio 19.5.1999, Connolly v. komissio, T-34/96 ja T-163/96, EU:T:1999:102, 168 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Toisaalta kantajalle oli ilmoitettu 9.3.2020 päivätyssä muistiossa, joka oli osoitettu hänelle, nimenomaisesti ja henkilökohtaisesti mahdollisuudesta tehdä tällainen hakemus, joka molempien vanhempien oli esitettävä yhteisesti.

69 Sen määräajan osalta, jonka kuluessa tämä hakemus on tehtävä, kantaja väittää päätyneensä katsomaan, että määräaika tämän hakemuksen tekemiselle oli yksi vuosi 9.3.2020 päivätyn muistion alaviitteen nro 9 vuoksi, jossa todettiin, että määräaika on ”palvelukseen tulon yhteydessä” ”yksi vuosi koeajan päättymisestä” ja ”siirron yhteydessä tai palveluksen alkaessa ilman koeaikaa” ”yksi vuosi”.

70 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Muistion, joka on päivätty 9.3.2020, sanamuodosta nimittäin ilmenee selvästi, että alaviite nro 9 koskee muuttokuluja palvelukseen tulon tai siirron yhteydessä eikä vuosittaisia matkakuluja, joita koskee alaviite nro 6.

71 Kantaja ei voi myöskään pätevästi väittää, ettei hän ollut tietoinen määräajasta, joka oli asetettu henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen hakemuksen tekemiselle, ja että hän katsoi tehneensä tämän hakemuksen ajoissa.

72 Ensinnäkin tämä määräaika on EUH:n henkilöstön saatavilla kantajan esittämällä intranetsivulla, mikä riittää osoittamaan, että palveluksessa olevat virkamiehet ja toimihenkilöt, joilla on pääsy tälle sivulle, ovat siitä tietoisia (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 13.3.2013, Inglewood ym. v. parlamentti, T-229/11 ja T-276/11, EU:T:2013:127, 33 ja 34 kohta). Kun otetaan toiseksi huomioon yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artikla, jonka mukaan vuosittaiset matkakulut korvataan viimeistään heinäkuussa, voidaan päätellä, että tätä korvausta koskeva vaatimus on tehtävä ajoissa ennen tämän ajanjakson päättymistä, jotta se voidaan käsitellä hallinnossa. Kolmanneksi kantaja myöntää, että hänet kirjattiin ensimmäisen kerran unionin palveluksessa olevaksi vuonna 2014, joten hänellä oli ollut tilaisuus tutustua korvausmenettelyihin, ja että hän tuli EUH:n palvelukseen helmikuussa 2020, joten hänellä oli riittävästi aikaa huolellisena työntekijänä perehtyä asioihin ja tehdä puolisonsa kanssa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus 2.5.2020 mennessä.

73 Tästä seuraa, että koska kantaja ja hänen puolisonsa esittivät yhteisen hakemuksen vasta 29.6.2020, EUH ei rikkonut henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohtaa, kun se ei korvannut kokonaisuudessaan vuosittaisia matkakuluja kantajan huollettavina olevien lasten osalta Madridin ja Washingtonin välisen etäisyyden perusteella.

74 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteillä, jotka koskevat hänen Sysper-tilillään olevia virheitä ja hyvän hallinnon periaatteen väitettyä loukkaamista.

75 Kuten asiakirja-aineistosta kokonaisuudessaan ilmenee, Sysper-järjestelmässä väitetysti olleilla virheillä ja sillä, ettei EUH ollut antanut selvää vastausta kantajan oikeuksien osalta, ei nimittäin ollut vaikutusta siihen, ettei vuosittaisia matkakuluja korvattu kokonaisuudessaan parin lasten osalta Madridin ja Washingtonin välisen etäisyyden perusteella. Korvauksen epääminen johtuu siitä, että kantaja esitti henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen hakemuksen myöhässä, kuten PMO, joka hallinnoi korvausten maksamista EUH:n puolesta, on korostanut 29.6.2020 päivätyssä sähköpostiviestissä ja kuten EUH on muistuttanut 14.4.2022 tehdyssä valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä. Tämän viivästyksen vuoksi, joka liittyi yhteisen hakemuksen tekemiseen, vuosittaiset matkakulut suoritettiin parin huollettavina olevien lasten osalta kantajan puolisolle Brysselin ja Madridin välisen etäisyyden perusteella eikä kantajalle.

76 Näin ollen ensimmäisen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen kanneperuste, joka koskee huolenpito- ja huolellisuusvelvollisuuksien laiminlyöntiä

77 Kantaja väittää, ettei EUH noudattanut huolenpito- ja huolellisuusvelvollisuuttaan, koska se ei ottanut huomioon kantajan etua, covid-19-pandemiaan liittyvää erityistä asiayhteyttä eikä sitä, että ongelma johtui alun perin hallinnon tekemistä hallinnollisista virheistä.

78 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan hallinnon huolenpitovelvollisuus omia työntekijöitään kohtaan kuvastaa henkilöstösäännöissä viranomaisen ja julkishallinnon työntekijöiden väliseen suhteeseen luotua vastavuoroisten oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainoa. Tämä velvollisuus merkitsee yhdessä hyvän hallinnon periaatteen kanssa muun muassa sitä, että kun toimivaltainen viranomainen antaa ratkaisun virkamiehen tilanteesta, se ottaa huomioon kaikki seikat, jotka

saattavat vaikuttaa sen päätökseen, ja että näin menetellessään se ottaa huomioon paitsi yksikön edun myös asianomaisen virkamiehen edun (ks. tuomio 25.6.2003, Pyres v. komissio, T-72/01, EU:T:2003:176, 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Kantaja ei kuitenkaan ensinnäkään esitä väitteitä siitä, miten hallinto on jättänyt vertailematta kantajan ja yksikön etuja, kun se tyytyi soveltamaan hänen tilanteeseensa määräaikaa, joka on asetettu henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen hakemuksen tekemiselle.

80 Kantaja ei myöskään selitä, mitä vaikutuksia hänen terveydelleen aiheutui edellä 78 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti. Yleinen viittaus covid-19-pandemiaan, jonka vuoksi hänet siirrettiin etätyöhön ja hän palasi Brysseliin, ei ole tässä yhteydessä riittävä.

81 Lopuksi kuten edellä 75 kohdassa on todettu, virheillä, jotka hallinto väitetysti teki kantajaa koskevan asian käsittelyssä, ei ollut vaikutusta siihen, että vuosittaiset matkakulut suoritettiin parin lasten osalta kantajan puolisolle eikä kantajalle, vaan tämä johtui viivästyksestä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen hakemuksen tekemisessä. Näin ollen tämä tilanne ei voi myöskään merkitä huolellisuus- ja huolenpitovelvollisuuksien laiminlyöntiä.

82 Tästä seuraa, että kantajan väitteet eivät voi menestyä ja että kantajan toinen kanneperuste on hylättävä.

83 Kanne on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

84 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 2 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi velvoittaa myös voittaneen asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut osittain tai kokonaan, jos se katsotaan perustelluksi kyseisen asianosaisen menettelyn takia, ottaen huomioon myös tämän menettely ennen asian vireilletuloa.

85 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, ettei kantaja saanut useista pyynnöistään huolimatta selvää ja kattavaa vastausta toimivaltaiselta viranomaiselta eli EUH:lta, kun oli kyse hänen vaatimuksensa, joka koski vuosittaisten matkakulujen korvaamista koko vuodelta 2020 hänen lastensa osalta, asiakysymyksestä. EUH on nimittäin tyytynyt myös valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessään jättämään valituksen tutkimatta. Se, että EUH piti virheellisesti kantajan valitusta liian myöhään tehtynä, on ainakin osittain edistänyt riidan syntymistä (ks. vastaavasti tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 105–108 kohta).

86 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo näin ollen, että käsiteltävän asian olosuhteissa on perusteltua velvoittaa EUH vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja vastatkoon puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet PW:n oikeudenkäyntikuluista.**

3) **PW vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.**

da Silva Passos Gervasoni Pynnä

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä lokakuuta 2024.

Allekirjoitukset